

N^o ALI

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT

Any V nº 52

Apt. 79 07150 ANDRATX

FEBRER 1991

RESTAURANTE

Es Queral

CARRETERA PUERTO DE ANDRAITX
TEL. 67 30 12

TUCASA

TODO PARA LA CASA, S. A.

C/. Galicia, 27 - Teléfonos 67 13 03 - 67 28 13
07150 ANDRAITX

materiales construcción

SNACK - BAR

GALICIA

ESPECIALIDAD
EN MARISCOS
Y PULPO A LA GALLEGA

TAPAS VARIADAS

Isaac Perol, 37
Tel. 67 27 05

Puerto de Andraitx
(Mallorca)

AUTOS MORAGUES

RENT A CAR

C/. España, 7
Telf. 67 20 09

PTO. ANDRAITA

(MALLORCA)

**CAFETERIA
SNACK - BAR**

Quijote

CAMP DE MAR - MALLORCA

Sa Jaia Corema - Sa Jaia Serrada

N'ALÍ

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT
Apartat de correus 79.
07150 ANDRATX

Editen:

Coordinadora Parroquial
de Joves d'Andratx
Centre Cultural de
S'Arracó

Director: Joan Perelló
i Sansó

Redactor en Cap: Gaspar
Pujol i Flexas

REDACCIÓ

Joana Alemany i Mir,
Antoni Ensenyat i
Ferrà, Biel Ensenyat
i Pujol, Francesc
Femenias i Calafat,
Pere Flexas i Flexas,
Margalida Ferrà i
Ensenyat, Gabriel
Jofre i Mir, Miquel
Tur i Enseñat, Maria
Magdalena Pons, Miquel
Amengual i Saurina.

GERENT

Vicenç Flexas i Alemany

FOTOS

Michel'S,

Impressió:

Impremta BRINS
Ciutat

D.L. P.M. 295/1986

PREMSA
CORONA

EDITORIAL

Aquest any no ens podem queixar. Tenim de tot. Ha fet un bon hivern, de veres, aigua, fred i, avançat el febrer, neu.

I si ens faltàs qualche cosa, aquí tenim cada dia els parts de guerra. Una guerra cada cop pensam més absurda... Fins quan durarà això, Senyor?

Però la vida segueix. S'han fet les Festes programades, ha començat la temporada de teatre, i estam en Quaresma.

A la Quaresma, l'Església convida a la renovació, encara que siguem en cru hivern. Ja arribarà la Primavera.

III FESTA DE GERMANOR

9 de febrer de 1.991

El dissabte, 9 de febrer, es celebrà la Tercera Festa de Germanor per l'Ajuntament d'Andratx. El programa fou el següent:

- Concessió dels Premis literaris. Foren aquests:

Premi Baltasar Porcel (Prosa narrativa): Guanyadors, Miquel Ferragut Pujol i Miguel López Crespí.

Premi Pere Ferrer (Assaig lliure): guanyadora: Teresa Guiluz i Vidal.

Accéssits: Rafel Oliver Grammático, Ramón Rosselló Vaquer, José Llinares Martorell, Gabriel Juan Galmés i Guillem Barceló.

- Concessió de les Flors d'Ametler. Foren aquestes:

Flor d'Ametler d'Or, a títol pòstum, a D. Jaume Ensenyat i
Joan

Flor d'Ametler d'Or, a Bartomeu Cabrer

Flors d'Ametler de plata, al C.D.Andratx i al grup "Aires
d'Andratx"

L'acte acabà amb el Concert de la Coral Municipal, que interpretà una dotzena de cançons, dirigida per D. Andreu Julià.

FLOR D'AMETLER

D'OR

A

DON JAUME ENSENYAT

a títol pòstum

Dia 4 de gener de 1.991, de cop en sec, morí D. Jaume Ensenyat i Joan, als seus 64 anys, home encara en plena activitat, sobretot en la política que era lo seu.

D. Jaume Ensenyat, "En Jaume Verd", era home arxi-conegut i apreciat pel poble. La seva presència en la vida social i política d'Andratx ho palesen.

Fou Batle d'Andratx des de l'any 1.967 fins al 1.979, el darrer batle, per tant, del temps d'en Franco, i el primer batle de la Monarquia.

Després continuà sempre en actiu en la política del poble, no mancant mai la seva presència dins l'Ajuntament.

De les millors fetes durant els anys en que fou batle, cal destacar la construcció de les Escoles "Des Vinyet", l'adecentament i nova construcció de la Plaça "España", asfaltat de carrers, obres al Cementeri, etc.

A la darrera Festa de Germanor, 9 de febrer de 1.991, li fou concedida, a títol pòstum, la Flor d'Ametler d'Or.

Creim que aquesta concessió ha estat un honor per a ell i per a la seva família, però més encara ho ha estat per l'Ajuntament i per al poble.

CRÒNICA DELS NOSTRES

Mes de gener de 1.991

DEFUNCIONS

Antònia Gil Porcel	dia 3, 81 anys (a S'Arracó)
Jaume Ensenyat Joan	dia 4, 64 anys
Juan Iglesias Pérez	dia 7, 49 anys
Juan Ferrà Vich	dia 8, 71 anys (a S'Arracó)
Juana Maria Moner Castell	dia 13, 91 anys
Abelardo Massip Torrero	dia 17, 55 anys
Antònia Roig Artigues	dia 21, 78 anys
Guillem Adrover Bordoy	dia 21, 65 anys
Carmen Amate Bonete	dia 24, 51 anys
Santiago Martínez Soria	dia 25, 81 anys (a S'Arracó)

CASAMENTS

Rafael López Escolano	amb	María Trinidad Vallejo Navarro
Juan Cobo Sánchez	amb	Dolores Uceda Olmo
José García Salinas (Al Port)	amb	María del Carmen Serrano Sánchez
Antonio Castro Vílchez	amb	Juana Enseñat Pujol
Charlie Benito	amb	Lourdes Casugo

BAPTISMES

Juan Bermúdez Muñoz
 Domingo Hernández Macía
 Sebastián Veny Estrella
 Paula Estefanía Liz Iglesias

AJUNTAMENT D'ANDRATX

III MOSTRA DE TEATRE D'ANDRATX

16 FEBRER '91 <small>GRUP DE TEATRE S'ESPIGA DE CONSELL</small> "AIGUA DE PLUJA"	23 FEBRER '91 <small>GRUP DE TEATRE XINGONERA DE GALLISA</small> "TRUFOS OROS"	2 MARÇ '91 <small>TALLER DE TEATRE PASSATEMPS DON SARDINA</small> "MON PARE... NO ES MON PARE"	9 MARÇ '91 <small>VORAMAR TEATRE FORT ANDRATX</small> "MORT, QUI THA MORT?"
16 MARÇ '91 <small>L'ASSOCIACIÓ TALLER DE TEATRE PICADIS S'ARNAU</small> "BLANCA, VIDUA D'UN VIU"	23 MARÇ '91 <small>GRUP DE TEATRE SANT BONAVENTURA LLUCMAJOR</small> "POBRES CASATS"	30 MARÇ '91 <small>GRUP DE TEATRE S'ARRACO</small> "TOTS EN TENIM UNA"	6 ABRIL '91 <small>GRUP DE TEATRE AGARA D'ANDRATX</small> "EL MON PER UN FORAT"

LLOC: TEATRE MUNICIPAL LES REPRESENTACIONS COMENÇARAN A LES 21'30 Hrs.

Ha començat la Tercera Mostra de Teatre a Andratx. Un encert de l'Ajuntament que la patrocina i del grup AGARA que l'organitza.

Les vetlades d'aquest final d'hivern estan ben servides.

El públic ho agraeix i així el Teatre Municipal presenta un

aspecte exitós, ple el pati de butaques i molta gent a dalt, que entusiasma als grups que actuen. Bona fou la primera representació del grup de Consell, que obsequià endemés amb un humorístic monòleg del seu director, Pere J. Cirer.

Esperem que l'èxit sia a totes les representacions.

TERRADES

Aquest llinatge és el plural del substantiu "terrada". Significa per tant "terrat gran" o "terrassa". Perteneix al grup que hom classifica com a noms d'edificis o llurs dependències.

Però el seu origen, com a llinatge, l'hem de cercar en el nom d'un poblet de la comarca de Catalunya, la Garrotxa, que perteneix al partit judicial de Figueres i a la província de Girona.

En aquesta província hi tingué assentament una família amb aquest nom, ja que es troba a algunes sepultures del claustre de la catedral de Girona, que arriben fins a l'any 1.348.

La procedència del nom que trobam a Mallorca l'hem de posar en els que vingueren d'aquest poble o d'aquesta família, suposam que a la Conquesta. És per tant un llinatge que es pot també classificar en el grup de topònims catalans.

No apareix en el "Nobiliario Mallorquí" de Joaquín Maria Bover. No podem saber cert si

vingueren o no amb el Rei Jaume, però, com hem dit abans, suposam que sí, perquè ben prest el trobam a Mallorca.

Concretament a Andratx figura el llinatge "Terrades" a la llista dels primers pobladors cristians de la vila, i al 1.391 trobam que el mostasaf d'Andratx és un tal Jaume Terrades, segurament el mateix que a 1.394 figura com a Batle amb el nom de Jayme Terrades. Després no en tornam trobar d'altres, fins al nostre temps, que figurin amb aquest nom.

El seu escut d'armes, que ja es pot veure a algunes sepultures del claustre de la catedral de Girona, és un grif de color blau, rampant i armat de gules, damunt camp de plata.

El diumenge, 3 de febrer, partiren d'Andratx dos autocars plens. Anaven d'excursió a Lluc.

Anar a Lluc sempre resulta agradable per qualsevol mallorquí i en aquest aspecte podem dir que els andritxols s'en duen la palma. Els hi encanta fora mida anar a Lluc. Per això, cada temporadeta cal fer una excursió a Lluc, "anar a tocar mare", com diuen.

Però aquesta vegada l'excursió resultà més agradable degut a les cirsunstàncies climatològiques que l'envoltaren.

Durant la setmana el temps havia estat insegur, dies de sol i altres ennuvolats i amb brusques, la qual cosa féu que no fossin tants els que s'hi

apuntaren, com altres vegades.

Però el dissabte féu un dia terrible, aigua, fred i vent a blaquena tot el sant dia. La Candelera enguany plorà a les totes. Lògic era suspendre l'excursió.

Però a les set del matí la pluja amainà i l'excursió sortí.

I, com si fos un miracle, el dia fou net i assolellat, malgrat els parts metereològics.

A Lluc feia un estar d'àngels i al Port de Pollença el dinar fou de primera.

A l'horabaixa, l'excursió seguí cap a Formentor. El camí, l'aturada al Mirador del Colomer, l'arribada a la Platja, permeteren disfrutar d'un dels racons naturals més hermosos de la nostra Mallorca.

Aprofitam aquí per a mostrar-

vos unes estrofes de la bella poesia de Costa i Llobera, "Lo Pi de Formentor":

Mon cor estima un arbre, més vell que l'olivera,
més poderós que el roure, més verd que el taronger,
conserva de ses fulles l'eterna primavera
i lluita amb les ventades que atupen la ribera,
com un gegant guerrer.

No guaita per ses fulles la flor enamorada,
no va la fontanella ses ombres a besar,
mes Déu ungí d'aromes sa testa consagrada
i li donà per trono l'esquerpa serralada,
per font l'immensa mar.

Quan lluny, damunt les ones, reneix la llum divina,
no canta per ses branques l'aucell que encantivam,
lo crit sublim escolta de l'àguila marina,
o del voltor que puja sent l'ala gegantina,
remoure son fullam.

Del llim d'aquesta terra sa vida no sustenta;
revincla per les roques sa podersoa rel.
Té pluges i rosades, i vents, i llum ardenta,
i, com un vell profeta, rep vida i s'alimenta
de los amors del cel.

HA MORT FRANCESC DE BORJA MOLL

Quan teníem a punt de premsa el nostre número es produí la notícia de la mort de Francesc de B. Moll, el gran lingüista mallorquí, encara que nat a Menorca, co-autor del Diccionari català-valencià-balear i moltes obres didàctiques sobre la nostra llengua. Fundador de l'Obra Cultural Balear.

Sia aquesta curta ressenya l'aportació de la nostra Revista a la seva memòria.

ELS NOSTRES REFRANYS:
UN TRESOR DE LA NOSTRA
LLENGUA

L'altre dia rebosteant unes capses "de llibres antics, em vaig trobar amb un que em cridà l'atenció. Duia per títol "Enseñanza práctica del castellano en la Baleares" (obra destinada a facilitar el conocimiento de la lengua nacional en estas islas), imprès a Palma l'any 1.904.

Com diu el seu pròleg ("Advertencias de la Primera Edición"), destinat a: "Contribuir con nuestras débiles fuerzas a la mejora de la enseñanza del armonioso y rico idioma de Cervantes y de prestar con ello un beneficio

a nuestros comprovincianos".

Es basava en fer llistes de paraules i conceptes en mallorquí, classificats, i al seu costat en columna, la traducció o paraula en castellà.

I, curiosament, en contra del seu títol i intencionalitat, ens ha descobert un tresor de refranys i frases fetes que vos oferim a partir d'ara en aquestes pàgines.

Serviran per a enriquir la llengua i sobretot el nostre parlar de cada dia. Hem d'emprar més refranys.

A. Ensenyat

En boca tancada no hi entre mosques
 Bou vell, picarol nou
 Amb excuses d'en Pere, en Pau s'escalfa
 Per l'abril cada gota val per mil
 Lloa't ruc, que a vendre et duc
 Al llit i a la presó coneixes ton companyó.
 Allà on canten gallines i llauren vaques, mal any assegurat.
 Anar a cobrar i ésser agafat per deutes.
 Any de neu, any de Déu.
 Arada llarga i llaurador granat
 L'ase d'en Mora de tot el que veu s'enamora
 A poc a poc s'encén el foc.
 Ovella que bela perd el bocí
 Per Sant Joan, en vénen i en van.
 A l'ase encarat, deixa-lo passar
 Amb una mà fa moixonies i en l'altre rapa.

200 ANIVERSARI DE LA MORT

DEL PARE PASQUAL

El 22 de febrer de 1.991 s'acomplí el 200 aniversari de la mort d'Antoni Ramon Pasqual i Fleixes, més conegut com el Pare Pasqual.

Si bé a nivell oficial, al nostre poble, aquest aniversari hagi tingut poc ressò, la nostra Revista ha volgut deixar-ne constància i ha promogut l'edició d'un opuscle, en el qual es conta la seva vida i la seva obra.

Aquest opuscle, del frare de la Real, Gabriel Seguí i Trobat, acompanya aquest número de N'ALÍ.

Endemés, en el número 51, mes de gener 1.991, en la secció ELS NOSTRES LLINATGES, parlant del llinatge Pasqual, donam una relació dels trets més importants de la seva vida i obra.

Per això, aquí només volem deixar constància de que fa 200 anys que morí un dels andritxols més il·lustres de tots els temps.

Coral Municipal D'Andratx

Primer Aniversari

I PART

Campanes de Nadal.	Paxton
Laetentur coeli.	Saint Saens
Edelweis. (Solista: Sra. Maria Encenyat)	Harm. Richard Rodger
Una pedra, una vida. (Solistes: Sres. Maria Vila i Marcela Rodríguez. Sr. Antoni Calafat).	Andreu Julià
Andratx, un gran poble.	Andreu Julià
La Gavina.	Harm. Carles Grébol

II PART

Barcarola.	Mendelssohn
Copeo de muntanya.	Harmon. Andreu Julià
El Rossinyol.	Harm. Pérez Moyà
Quin dolç cant.	Melodia pop. francesa
Silencio (Trompeta: Jesús Oteiza). Amb participació de la Coral.	Rojetzel
Còsmic. (Estrena) (Solista: Sr. Vicenç Flexas. Duo: Sres. Barbara Fuster, i Margalida Sunyer).	Andreu Julià

El 9 de febrer, en la III Festa de Germanor, la Coral Municipal d'Andratx donà el Concert: Primer Aniversari, un total de 12 cançons, de les quals cinc les cantaven per primera vegada. Cal destacar "La Gavina", molt de l'agrad del públic que tingué que ser repetida, i "Còsmic", per les seves pretensions. En ocasió d'aquest concert estrenaren "mudada" nova.

Ara, que la Coral ha acomplit un any, i que és una realitat "nova" a Andratx i consolidada, cal donar l'enhorabona a tots els qui l'han formada: a l'Ajunta-

ment pel seu interès i promoció, al seu Director, D.Andreu Julià i a tots els seus components, prop de quaranta, i retre-lis homenatge.

Res millor que donar relació del que ha estat aquest primer any d'existència de la Coral Municipal d'Andratx.

La Coral fou creada el 25 de gener de l'any 1.990, quan fou aprovada la seva constitució en el Ple de l'Ajuntament. Pràcticament ja existia des de feia uns quants mesos, des de que al

mes de setembre anterior començaren els assajos.

- El 27 de gener de 1.990 donaren el Primer Concert. Fou en la II Festa de Germanor. Presentaren 6 cançons, un total de 32 cantaires.

El 3 de febrer, a petició del públic, repetiren el concert, també en el Teatre Municipal.

- El 7 d'abril de 1.990 donaren el segon concert, a l'Església de Sant Magí de Ciutat. Presentaren 9 cançons, 4 eren noves, i havia crescut amb 5 cantaires més.

Fou l'estrena fora del terme d'Andratx.

- El 30 de juny de 1.990, en les Festes de Sant Pere, cantaren en el recinte del temple Parroquial d'Andratx, que estava de gom en gom. Un concert de 9 can-

çons, dues eren noves. Fou un èxit i es notava una gran millorança.

- El 15 de juliol, Festes de la Mare de Déu del Carme al Port, repetiren actuació: 10 cançons, concert que repetiren a S'Arracó, el 9 de setembre, en les Festes de la Mare de Déu de la Trapa.

En el mes de juliol, i amb acord del Ple de l'Ajuntament la Coral Municipal s'adheria a la Federació de Corals de Mallorca.

- El 22 de novembre la Coral participà en el I Festival de Música, Santa Cecília, cantant 3 cançons.

- El 23 de desembre participà a la XX Trobada: Els Cors de Mallorca canten Nadal que tingué lloc a la Basílica de Sant Francesc de Ciutat.

PERSONATGES DE LA NOSTRA HISTÒRIA

ELS DOCTORS GONZÁLEZ, FARMECEÛTICS

Volem parlar-vos aquesta vegada de dos andritxols que han destacat en el món científic, els Farmacèutics D. Pere González Juan i el seu fill, D. Bartomeu González Fusté.

El primer va néixer a Andratx, l'any 1.886, i fou a Barcelona on principalment desenvolupà el seu treball.

Va viure la infància i joventut a Andratx i estudià a la Universitat de Barcelona a la Facultat de Farmàcia. Ja en 1.907, acabats els estudis universitaris, ingressà com a primer col.laborador del Director, Doctor Turró, al Laboratori Microbiològic Municipal de la Ciutat Comtal. De 1.927 a 1.939 fou director d'aquest Laboratori.

Treballà sobre bacteriologia i immunologia, i l'any 1.922 ingressà a l'Acadèmia de Medicina de Barcelona. Del 1.925 al 1.929 presidí la Societat Catalana de Biologia.

Encara que resident a Barcelona no perdé mai els contactes amb el seu poble natal, Andratx, on venia amb la seva família durant les vacances o quan les ocupacions ho permetien.

Morí a Barcelona l'any

1.955, i té un carrer dedicat a Andratx.

El seu fill, D. Bartomeu González Fusté, va néixer a Barcelona, on treballava son pare, el 30 de juny de 1.925.

Encara que nascut a Barcelona, és un vertader andritxol. A Andratx passava les seves vacances d'infant i de jove, i li agradava anar de pesca pel Port i les excursions per la Trapa i altres indrets.

Des de 1.970 regentà al Port d'Andratx la Farmàcia de la seva propietat fins que morí, l'any 1.986.

Estudià, com el seu pare, Farmàcia a la Facultat de Barcelona, i l'any 1.949 ingressà com a ajudant de Càtedra a la mateixa Facultat.

Al 1.962 obtingué el títol de Doctor en Farmàcia.

Treballà als Laboratorios Antibióticos S.A. de León, entre 1.952 i 1.961, i durant aquests anys assistí a molts de Congressos Internacionals i mantingué contacte amb gran personalitats de la ciència mèdica. Cal destacà l'amistat i relació que l'uní amb el Dr. Ernest Chain, un dels col.laboradors de Fleming, en

col·laboradors de Fleming, en la investigació de la Penicilina.

Després, de 1.961 a 19.71 dirigí els Laboratoris Miró de Palma de Mallorca, i més tard els Laboratoris Organon Teknika Espanyola, també de Ciutat.

Fou anomenat membre numerari de la real Acadèmia de Medicina i Cirugia, i quan preparava el seu ingrés a dita Acadèmia, ja tenia escrit el discurs d'investidura, morí repentinament el 13 de juny de 1.986.

El doctor, Bartomeu González Fusté, juntament amb el doctor Ernest Chain, col·laborador de Fleming, i la seva esposa.

Unes frasses tretes del seu discurs, que havia ja preparat, ens mostren el que pensava de la seva feina i l'amor que tenia per la Medicina:

"El médico debe diagnosticar y el farmacéutico colaborar en la prescripción".

"El farmacéutico da a luz un medicamento y el médico guía sus primeros pasos".

RESTAURANTE PIZZERIA LA PIAZZETA

Especialidad en
PIZZAS
PASTAS
y CARNES

PTO. ANDRAITX — TEL: 67 27 00

Menú Los Ceranos

Avenida Mateo Bosch, 4 - Tel. _____
Puerto de Andraitx

Alda II - Cala Fornells

Tel. 68 60 22

PAGUERA - CALVIA - MALLORCA

IDEAL

para celebrar
Comidas de trabajo, Bodas,
Comuniones

Dos Salones con terraza
sobre el mar

Consulte Menús y precios
Sin compromiso

TELE-CONTROL

ELECTRODOMESTICOS
REPARACION Y VENTA
DE TELEVISORES

Gabriel Pujol Barceló

Motors Flexor, 3 - Tel. 67 16 41

ANDRAITX

PANADERIA - PASTELERIA
CAFETERIA - HELADERIA

AVDA. MATEO BOSCH, 19

TEL. 67 18 04

CONCESIONARIO OFICIAL

TALLERES
Escalier 8, Alamy, 8
Tel. 67 10 70

VENTAS
Aragón, 2
Tel. 67 39 66

07150 ANDRAITX

NOTICIAS DEL CLUB BALONCESTO ANDRAITX

Resultados del mes de enero:

3ª División	CIDE	61	Andraitx	65
	Andraitx	94	Alcudia	62
	A.Grimalt	53	Andraitx	58
	Andraitx	58	Campos	52
JuVeniles	Andraitx	114	Porreras	37
	Campos	41	Andraitx	62
	Andraitx	69	San José	67
	Son Rapiña	33	Andraitx	50
Cadetes Masculinos	Perlas Manacor	65	Andraitx	62
	Andraitx	78	CIDE	79
Cadetes Femeninos	J.Mariana	52	Andraitx	41
	Montuiri	64	Andraitx	45
Infantiles	Llucmajor	62	Andraitx	59
	Andraitx	33	Patronato	86
Preinfantil	Pío XII	37	Andraitx	17
	Inmaculada	102	Andraitx	33
	Andraitx	29	S.Francisco	26
Minibasket	Andraitx	49	Scal Magaluf	42
	Andraitx	59	S.M.Sofía	24
	G.Alzamora	46	Andraitx	65

Balance nuevamente positivo con 13 victorias y 7 derrotas

Cadetes masculinos (90-91)

Fabuloso mes para el equipo de 3ª división, que lleva ya 6 partidos seguidos con victoria y 10 de los últimos 12 jugados. Esto les lleva a la 4ª posición y con posibilidades de meterse entre los tres primeros y acceder a la fase de ascenso a 2ª división.

Los juveniles, impresionantes, se mantienen líderes imbatidos y con todo favorable, tras vencer al San José, para ocupar una de las dos plazas que dan opción al ascenso al grupo A.

Los cadetes masculinos, una de cal y otra de arena, pero manteniendo su clasificación intermedia.

Las chicas pincahron en Sóller ante el Juventud Mariana, rompiendo así la buena racha que habían cogido. De todas maneras ocupan la 6ª posición.

Los infantiles forzaron la prórroga en Llucmajor, aunque al final salieron derrotados. Ocupan la 8ª posición.

Los preinfantiles han conseguido su segunda victoria y han recibido alguna que otra "paliza", debido más que nada a su inmadurez, aunque se han producido lesiones que han mermado al equipo.

Por último, los minis, al igual que los juveniles, se mantienen líderes imbatidos. Sobran comentarios.

Partidos a celebrar en Andraitx durante el mes de marzo

2.3.91	Infantil	-	CIDE
3.3.91	Senior 3ª	-	Lluchmayor
9.3.91	Cadete masculino	-	Ramón Llull
9.3.91	Cadete femenino	-	Pollensa
9.3.91	Juvenil	-	I. Bahía
14.3.91	Minibasket	-	G. Alzamora
16.3.91	Infantil	-	J. Mariana
23.3.91	Cadete femenino	-	J. Mariana
23.3.91	Cadete masculino	-	La Gloria
23.3.91	Juvenil	-	Son Rapiña

C.B.A.

EL C. D. ANDRAITX, PREMIADO CON LA FLOR DE ALMENDRO DE PLATA

En el transcurso de la Fiesta Club de fútbol, y que no son sólo de Germanor, que anualmente lleva veintisiete años de historia, como a cabo el Ayuntamiento de Andraitx, ahí se dijo, sino que va para los se entregó la Flor de Almendro treinta y tres. de Plata al C.D. Andraitx, por su loable labor en pro de la juventud andritxola.

Creo que el reconocimiento era necesario y quizás no se tendría que haber esperado tanto, ya que otras entidades locales la han recibido con anterioridad, con un historial más corto que el del

Gracias al Ayuntamiento en nombre de toda la afición futbolística andritxola y, si a veces a través de estas líneas le hemos atacado, esta vez es justo reconocer su acierto.

JOFRE

Sr. Director: Ruego de su amable atención y en contestación al escrito dirigido sobre mi persona del Sr. JOFRE, en su Revista nº 51 de Enero-91. Agradecería de su amabilidad se sirva publicar en la misma el escrito que le adjunto:

SR. JOFRE: Ante todo, vaya por .- Antes del inicio de la temporada anticipado en nombre de los jugadores, se trata el tema de las PRIMAS, res y en el mío propio, el agradece y la propuesta hecha por la Directiva es rechazada por los jugadores el único en interesarse por la al considerar que en esta nueva plantilla y entrenador del C.D. categoría, la suma de los puntos en litigio sería más difícil, Andraitx.

Siento decirle, que yo al mismo tiempo ofrecen otra alternativa que a la Directiva, a pesar sinceramente que va bastante errónea, en cuanto a la veracidad de aceptarla, no lo hace con el de lo publicado en la Revista, beneplácito que corresponde. Desde intentaré explicarme lo mejor este momento no se vuelve a entapable, a pesar de no ser ni blar ninguna clase de diálogo mi vocación ni mi profesión el entre jugadores i Directiva, incluí explicarme en un escrito, no sin so se les comunica a los jugadores, antes recordarle que, si no le que ningún directivo entrará en he enviado a Vd. directamente el vestuario bajo ningún concepto, el presente escrito, ha sido única a todo ello es obvio decirle que y exclusivamente porque Vd., para mi postura fue, es y será siempre referirse a mi labor, y a mi futuro, favorable a los jugadores.

que en estos momentos yo desconozco ¿y Vd.?, no ha necesitado de mi opinión, por lo cual he optado por enviarlo directamente al Director de esta Revista.

Según dice Vd. parece ser que he experimentado un cambio

negativo desde la temporada pasada .- Nos encontramos todos con el hasta la actual. Quiero que sepa problema arbitral al cuarto partido ante todo que la relación Entrenador de Liga, y después de 4 o 5 meses de la Directiva tampoco es la misma de insistir y de haber ido incluso ue la temporada anterior. Lea una reunión con la Directiva, expondré sólo unos ejemplos y de pedirles por favor de que al- quizás así entienda Vd. el porqué quien diera alguna explicación a los jugadores, es el Dr. CABRER

quien se digna en aclarar algunos puntos sobre el teme arbitral hacia nuestro Club.

.- Excepto sólo en una ocasión, no acompaña absolutamente nadie al equipo en los desplazamientos, a pesar de saber que tampoco fuera de casa nos dirigen.

.- Las camisas de precalentamiento en los partidos están en mal estado de higiene.

.- Hasta la fecha, no sabemos lo que es cenar con la Directiva.

.- Nos falta material par poder realizar los entrenos con normalidad, como por ejemplo, Balones, Petos, Palos, Conos, etc. etc.

.- Hemos tenido problemas con los horarios de los entrenos, al coincidir los equipos Juvenil, 3ª Regional y nosotros.

.- Se le promete buscar solución al problema de trabajo de un jugador, y al cabo de 6 meses se me comenta que el tema se les había olvidado.

.- Por diferentes motivos se nos ha reducido la plantilla. ¿Quién cree Vd., Sr. JOFRE, que se ha preocupado por el tema?

Con todos estos ejemplos, le parece Sr. Jofre que, si Vd. fuera entrenador, también le cambiaría la actitud?

AH!, le pongo el penúltimo, Sr. Jofre. A pesar de ser hospitalizado e intervenido un jugador del CLUB, adivina Vd. quien fue a visitarlo? se lo diré, jugadores, novias de jugadores, el delegado Juan Bosch, y un servidor. Bonito gesto de la ¿Directiva? no le parece?

En otro punto hace Vd. referencia a mi entrega y poca ilusión en el trabajo con el equipo, al trato con los jugadores, que no cuento con el beneplácito de alguno de ellos, etc.

Quiero que sepa, que mi comportamiento hacia ellos sigue siendo el mismo que la temporada anterior y si no, pregunte Vd. a los propios jugadores y saldrá de dudas; dice también que no estamos unidos, un solo ejemplo: Cuando cansado de no tener el mínimo apoyo, por parte de la Directiva, decidí dejar el Club, yo le garantizo a Vd. que el C.D. ANDRAITX se hubiera quedado sin un solo jugador del primer equipo.

¿ES ESTO DESUNION?

Quizás haya pulsado la opinión aislada de algún jugador, que no esté contento porque juegue menos de lo que él cree o se merece, o de algún otro que no apruebe que se le cambie en el transcurso de un partido. Como hombre de fútbol que es Vd., sabrá que estos pequeños problemas suceden y sucederán siempre.

En cuanto a mi ilusión y entrega en el trabajo del equipo, quiero recordarle que no lo hago por el simple hecho de que se me gratifique, pues nunca me he considerado un entrenador pesetero, y por supuesto no quiero que, ni Vd. ni nadie, ponga en entredicho mi honestidad en mi trabajo. Hace también referencia

a cambios en el transcurso del partido (SORPRENDEN), y a planteamientos tácticos o confección de equipo. Sepa Vd. que acepto todo tipo de críticas, siempre y cuando sean constructivas. Cuando efectuo un cambio, en el transcurso de un partido, lo hago simple y llanamente porque creo, que en aquellos momentos, es lo mejor para mi equipo, y yo siempre como entrenador busco lo mejor para mi equipo. ¿Que me equivoco?, no olvide que yo también soy humano y de humanos es equivocarse. En cuanto a sistemas tácticos o confección de equipo, como Vd. llama, no quiero entrar en este campo, no con Vd. no con nadie, porque pienso que son exclusivamente míos. (LO ENTIENDEN ¿VERDAD?)

Hace también mención a mi seguimiento del fútbol-Base. (Nulo).

Como sabe Vd., los sábados me es imposible seguir su desarrollo, por dirigir el Cadete del La Salle, las evoluciones del Tercera Regional, el cual me merece todos los respetos, le invito a que se pase algún día por un entreno, por ejemplo, y entenderá

Equip dels Congregants
l'any 1947. Aleshores
el futbol devia esser
una altra cosa.

mi poco interés por él. Y en cuanto al Juvenil, hace meses notifiqué al Presidente que el jugador Joaquín se incorporara cada Martes a la Primera Plantilla; sólo vino un martes. ¿Por parte de quién es nulo el interés por el fútbol-base, Sr. JOFRE?

Por último, como ya le indico en un punto, no sé cuál será mi futuro como entrenador. Si Vd. lo sabe, espero que me lo diga, y si es así como Vd. parece predecir que al final de la presente temporada les voy a dejar, y la afición quedará insatisfecha, yo quisiera preguntarle, Sr. Jofre, como estaba la afición antes de que yo llegara, con DOS descensos seguidos y un equipo sin futuro y completamente roto?

LE SALUDA MUY CORDIALMENTE

TONY GONZALEZ

POSTDATA.- No le adjunto mayor número de folios, ya que al ser seguidor de su Revista, conozco la escasez de espacio con que cuentan. Siempre a su disposición, para más información. TONY GONZALEZ

FUTBOL: LA ASAMBLEA DEL DESATINO

Ni en la más remota e impensable imaginación creo que habría imaginado en momento alguno lo que luego tendría que suceder, unos momentos antes del inicio de la Asamblea del pasado día 15, que sin duda alguna pasará a la historia como la más maquiavélica y desatinada reunión de la historia de nuestro fútbol.

En ninguna ocasión había acudido a otra de las muchas Asambleas que el C.D. Andraitx, y no son pocas a las que he acudido en sus muchos años de historia del club, en las que pensara que tan plácidamente se iba a desarrollar. El club estaba consolidado, su economía estaba floreciente y los motivos que nos llevaro al Teatrillo parecían ya soslayados, ya antes de su puesta sobre la mesa.

Cuán equivocado andaba yo, pues nada de eso o al menos algunas cosas no iban a resultar así. La tensión ya se puso de manifiesto desde el comienzo con una espera a la que había lugar. Luego la Directiva, que en su última Asamblea había mantenido en completo silencio a los culpables de una pósible mala gestión económica, daba sus nom-

bres sin que esta vez viniera al caso; luego se entró en la dialéctica de unas cantidades pagadas por los equipos base, que si bien, con buen criterio, la directiva reflejaba en su estado de cuentas, no lo entendían así los que llevan el peso de estos equipos. El colofón llegó luego, cuando nuevamente se entró en la discusión de los culpables de la antes mencionada mala gestión y que, mientras la directiva lo pasaba a la cuenta de pérdidas, un asambleísta acusaba de fraude dicha intención, llegando entonces acusaciones mutuas entre unos y otros por rencillas y afanes revanchistas, a los que estamos tan habituados los andraitxoles, y que se resumen en que se sacan siempre a relucir los hechos acontecidos con anterioridad, que luego con el paso de unos años se vuelven contra unos mismos.

Lo que en algunos momentos ahí se escuchó dejó completamente desconcertados y anonadados a quienes con buen fin o intención acudimos a la reunión.

Pero, si alucinado quedó alguien tras la Asamblea Ordinaria, al paroxismo debería llegar, al fin de la velada, tras lo que

iba a acontecer después en la Asamblea Extraordinaria que, tras aceptar la dimisión del Presidente, Bernardo Enseñat, al cual una prolongada ovación le acompañó al bajar del estrado y que venía a consolidar la aceptación de la gestión que, por espacio de casi tres años, había llevado al frente del club, luego vino la discusión de si se aceptaba también la dimisión del resto de miembros directivos. Ahí no hubo acuerdo de si los primeros de dicha junta tenían derecho a voto, luego uno con posterioridad ha sabido que no podían votar. Entre unos y otros de los que estaban en la sala sacaron por mayoría que si se aceptaba dicha renuncia, como un resorte o como si el teatrillo se viniera abajo, en menos de un segundo no quedó nadie encima del escenario, entre un griterío que reprobaba dicha actitud.

Con todo el mundo en la misma condición, las discusiones volvieron a ser agrias y reprobables. Sólo el razonamiento volvió después de muchos dimes i diretes, y no en su totalidad, sino sólo algunos directivos volvieron a subir al estrado para llevar adelante la gestión de entre todos formar una gestora que saliera como defensora y buscara las soluciones necesarias y pertinentes para que la nave andritxola no se fuese al garete, pero ni por esas.

Tampoco salieron las personas necesarias para dicha formación, ya que sólo tres dieron su consentimiento, cuando debe haber un mínimo de seis. De nada sirvieron los llamamientos que se hicieron para que alguien más se presentase. Se pensó, finalmente, en prescindir de requisitos oficiales y pedir de si entre los presentes alguien con posterioridad pensaba en presentar su candidatura a la Presidencia del Club. Tampoco nadie respondió afirmativamente. Positivamente me consta que si alguien estaba dispuesto a ello o al menos a intentarlo de contar con el debido apoyo, pero también positivamente creo que las ganas se le fueron, tras ver el girigay que ahí se había montado.

Como se había llegado a un callejón sin salida, la decisión final fue que hasta el 30 de junio los actuales miembros de la junta, que para entonces ya no lo eran, con Bartolomé cabrer al frente por su calidad de Vicepresidente, llevarán las riendas del club. Llegad dicha fecha, y creo que esto sigue sin ser legal, entregarán el club a quien deba del mismo responsabilizarse, y sigo manteniendo que entregarlo a la Federación no es hoy permisible, si antes no hubiera salido algún valiente que quiera apechugar con dicho cargo.

Resumiendo, que espero que, tras la noche de aquellarre que vivimos, el tiempo y el olvido llegará y otra vez, más concienzudamente, nos reuniremos y se volverá a tratar el tema. Quizás, un mejor desenvolvimiento traerá la luz y la discordia dará paso a la total unión, que el C.D. Andraitx ha tenido siempre como lema. De no ser así, habrá que

dar la razón al colectivo arbitral, que en su momento trató de cafe a la afición andritxola.

Ah!, conviene decir que el estado actual de las cuentas del club refleja, en fecha actual, un superávit de casi dos millones de pesetas.

JOFRE

Por falta de espacio quedan algunos temas que ya habían sido prometidos. Y en este número sobre deporte, se habla más de lo permitido.

CARPINTERIA **H. Cervantes**

Muebles y Decoración

TISCHLEREI
CARPENTRY
MENUISERIE

C/ España, 4
Teléfono 67 11 62
PTO. ANDRAITX

ELECTRO NAUTICA

Francisco Molano Iglesias
REPARACION Y MANTENIMIENTO DE Yates
CLUB DE VELA PTO. ANDRAITX
TELS. 67 28 12 - 67 28 01
MALLORCA

Restaurante Miramar

port d'andraitx
Mallorca

tel. 67 36 37

SERVICIO OFICIAL

Francisco Cañellas Mascaró
SERVICIO Y VENTAS

Carretera Puerto, 55
Teléfono 67 23 89

SERVICIO RENT A CAR
Puerto de Andraitx

RECORDS D'AHIR

Aquells dies que ha fet fred i neu a les muntanyes, molts han pensat en els altres anys en que feu neu. Aquí teniu unes imatges de quan en va fer de veres, no només a les muntanyes. Era l'any 1.956. Els que es veuen aquí ja no són tan jovenells.

El 1956, els joves de la colla de la muntanya, a l'any 1.956, els joves de la colla de la muntanya, a l'any 1.956, els joves de la colla de la muntanya, a l'any 1.956.

El 1956, els joves de la colla de la muntanya, a l'any 1.956, els joves de la colla de la muntanya, a l'any 1.956.

El 1956, els joves de la colla de la muntanya, a l'any 1.956, els joves de la colla de la muntanya, a l'any 1.956.